

skildret — det, der har den stærkeste lokale Repræsentation paa Grund af sit store Omraade. De, der har den stærkeste Repræsentation, er Ribe Amt, Ringkøbing, Skanderborg Amt, og saa glider Sorø ind paa Grund af særlige Forhold paa Grund af Amtets Størrelse. Men ogsaa hvis man ser efter Vælgertallet, vil det samme mærkelige Tilfælde indtræde, at der slet ikke er noget Princip at se. Efter Vælgertallet vil de 4 stærkest repræsenterede Amter blive Aalborg, Holbæk, Hjørring og Viborg, medens det nu efter Vælgertallet er Hjørring, Skanderborg, Ribe og Ringkøbing. Her er Princippet om, at det er de svagt befolkede og vidtsprede Omraader, der skal have den stærkeste Repræsentation, gennemført, ved den nu foreslaaede Ordning lykkes det aldeles ikke.

Jeg spørger mig: Hvorledes kan dette være sket? Ministeren har jo bestræbt sig for at finde den rigtige Løsning. Han har indført en Tabel i Valgloven, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller allerede har hæftet sig ved, og som jeg ogsaa gerne vil gøre den højtærede Minister et Par Spørgsmaal om. I den Beregning over, hvor Mandaterne skal falde, optræder noget, som hedder Folketal efter Vægt. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister gøre Rede for, hvorledes han vejer Folketallet. Det er klart, at han vejer det under Hensyn til Grundlovsbestemmelsen om Vælgertal og Befolkningsstæthed. Men hvorledes foregaar Vejningen? Jeg maatte antage, at naar man skulde tilvejebringe en saadan talmæssig Ændring, der skulde tage dette Hensyn, maatte Afejningen foregaa paa en saadan Maade, at Landet beholdt sit Folketal, med andre Ord, at man gav visse Amter et større Befolkningstal og andre et mindre efter Vægt. Men den højtærede Ministers Vægtmetode medfører, at han regner med et Folketal, som slet ikke eksisterer her i Landet. Vi har et virkeligt Folketal af 3 267 000, men det Folketal, den højtærede Minister opererer med efter Vægt, er 3 698 000. Jeg vil gerne vide, hvorledes denne Vejning har fundet Sted, og jeg vil sige, at det er meget urimeligt, at den finder Udtryk i noget, som ikke et Menneske forstaar, nemlig i, at der her i Landet opereres ved Valgene med en Befolkningsmængde paa omtrent 3 700 000, medens der ikke en Gang er 3 300 000. Mennesker er nu en Gang virkelige, og selv om man indfører en Vejning af dem med Hensyn til, hvilken lokal Repræsentation de skal have,

kan man ikke skaffe flere Mennesker, end der virkelig er.

Hvad er nu Grunden til, at den Undersøgelse, Ministeren har foretaget, alligevel er mislykkedes? Ja, jeg kan ikke finde nogen anden Grund dertil end den, at paa et vist Tidspunkt i Skakopgaven er der kommet et Problem frem for den højtærede Minister, som han har skullet løse, og det er — som andre har peget paa — det, at han har set til sin Beklagelse, at en Kollega, som han har ladet tilbage paa Lolland-Falster, medens han selv er gaaet til Ringkøbing, bliver uden Mandat ved denne Ordning. Den højtærede Minister maa saa løse Opgaven ved at tilvejebringe et Mandat for ham. Den højtærede Minister begynder da at løse Opgaven, og som den ærlige Forholdstalsvalgsvæn, han er, vil han ikke skabe nogen uredelig Fordel for sit Parti paa denne Maade, og derfor siger han: Naar altsaa min Kollega og samtidig en i København fra Venstre skal have et Mandat, saa maa alle de andre have forholdsvis saa mange Mandater, som der tilkommer dem, og det er fuldkommen rigtigt og smukt tænkt ud fra Forholdstalsvalgprincippet. Men deraf kommer altsaa den tredje og sidste Tildeling af Tillægsmandater, og jeg kan ikke se andet end, at det er den, der forskyder Resultatet, saaledes at Kredse, som jo lokalt skulde og burde efter Regelen være svagt repræsenteret, bliver stærkt repræsenteret. Og saaledes har den højtærede Minister for at sikre sin tidligere lollandske Kollega ofret sin egen Valgkreds' berettigede Krav paa at være stærkere repræsenteret.

Der er talt om, at denne Ordning tilvejebringer forskellige Arter af Rigsdagsmænd. Det tillægger jeg nu ikke saa overordentlig megen Betydning, for naar vi kommer herind, vejes vi jo paa en anden Vægtskaal, og maaske har Ministeren for sit Vedkommende en ogsaa til dette Brug. Men givet er det, at medens Valget, som det nu foregaar efter Loven af 1920, i Virkeligheden tilvejebringer ensartede Repræsentanter for Omraadet, hvorimod nogle udtages ved den første og andre ved den anden Beregning, men de kommer samtidig frem som ganske ensartede, forholdstalsvalgte Repræsentanter for Omraadet, saa skabes der her ved denne Ordning 3 Klasser af Rigsdagsmænd; der vælges Kredsrigsdagsmand og Tillægsrigsdagsmand af Skatteklasse I og Tillægsrigsdagsmand af Skatteklasse II. Det er en Ordning, der, selv om den vil forsvinde i Bevidstheden